

Въ тая борба на ножъ загина геройски фелдфебелътъ на 8-а рота Иванъ Тодоровъ, единъ отъ най-храбритъ и интелигентни фелдфебели на полка. Шипченската епопея се повтаряше. Начело на единъ взводъ отъ ротата, Иванъ Тодоровъ изби много турци. Лично влѣзе въ борба на ножъ съ група турци и мнозина повали мъртви на земята, обаче единъ турски войникъ сполучи да го прободe въ гърдитъ. Така славно загина фелдфебелътъ Иванъ Тодоровъ, като остави вѣченъ примѣръ, какъ трѣбва да се брани Родината. Примѣрътъ на героя фелдфебелъ още повече разпали нажежената кръвъ на юнацитъ Сливенци. Ставаше едно надпреварване кой да догони противника, всѣки искаше да убива съ ножъ.

Турцитъ оставиха много убити и ранени и 13 души пленени. Между убититъ бѣха и двама офицери, а между раненитъ — самиятъ началникъ на отряда генералщабния полковникъ Нахидъ бей, комуто Махмудъ Мухтаръ паша възлагаше толкова голѣми надежди. Командирътъ на 8-а рота поручикъ Елковъ го обискира и намѣри въ чантата му много ценни книжа. Коньтъ му бѣ изпратенъ въ щаба на полка, а самиятъ полковникъ бѣ изнесенъ отъ наши войници на ржце, предаденъ на една линейка и изпратенъ назадъ на лѣчение.

Къмъ 13:50 часа 2-а дружина завладѣ и се установи твърдо на височината югозападно отъ с. Соуджакъ, а 1-а дружина, подпомогната отъ 2-а дружина и картечната рота, къмъ това време мина Соуджакъ-дере и зае височината южно отъ селото непосредствено до шосето Бунаръ-Хисаръ—Виза. Тукъ дружината взе цѣлъ турски лагеръ съ коли и складъ съ провизии и други материали. Въ сжщото време се чу турски сигналъ откъмъ гората северно отъ шосето. Командирътъ на 4-а рота се насочи по посоката на сигнала и тамъ срещна една турска рота, която се предаде заедно съ офицеритъ си. Когато дружината минаваше Соуджакъ-дере, около десетина души турци, скрити въ воденицата вдѣсно отъ шосето, откриха огънь въ тила на дружината и убиха тъкмо на моста на р. Соуджакъ-дере конния ординарецъ младши подофицеръ Ив. Моровъ, който носѣше заповѣдъ до командира на 2-а дружина. Дружинниятъ адютантъ, по заповѣдъ на командира на дружината, съ четирма войници се спусна бѣгомъ къмъ воденицата и изби шестъ души турци, а четирмата плени.

Съ завладяването отъ 2-а дружина на височината югозападно отъ с. Соуджакъ и отъ 1-а дружина на височината източно отъ Соуджакъ дере страничното прикритие на Нахитъ бей бѣ откъснато отъ пжтя на отстъплението му къмъ Виза. Една частъ отъ него отстъпи презъ с. Соуджакъ въ бѣгство, а единъ таборъ се опита да отстъпи по шосето къмъ Виза, но бѣ наполовина избитъ, а останалата половина — две роти — се предаде на 1-а дружина и 5-а 8-а роти. До вечерьта отдѣлни войници и групи, заблудени изъ гората, продължаваха да се предаватъ. 3-а и 4-а дружини настѣпиха задъ 2-а дружина.

Къмъ 16 часа боятъ се прекрати. Противникътъ бѣгаше вече къмъ Виза—Сарай.

Вечерьта 1-а дружина остана на позицията си, а другитъ части се прибраха да ношуватъ при с. Пуралия.